

Meri vastahan rantaa lyö.

Meri vastahan rantaa lyö,
Olkoonpa päivä taikka yö –
Aalto, etkö sä kyllästy?
Työsi ei paljon edisty.

Etkö tahtoisu rauhaan päästä
Myrskyn vimmaata rajua säästä?
Etkö tahtoisu haipua,
Merenninnalta vaipua?

Aina tyyni ois veden pinta,
Kun ei kuohuisu aallon rinta,
Eikä aaltoa löytää voisi,
Vaikka nähdä sen kuinka soisi.

Mutt'ei katoisi aallot nuo,
Vaikkei kuohuisu merten vuo:
Yhtä meressä aallot ois,
Suuren *Yhden* he kaikki lois.

(*Uusi Aika* 1900, Näyttenumero, Helsingissä 3 p. Lokakuuta 1900.)